UUTISET

HK Scanin vahvuutena on monipuolisuus. Kun putkessa on sekä punaista että valkoista lihaa, jatkojalostusmahdollisuudet ovat hyvät. **HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA JUHA KYLÄMÄKI, HC SCAN**

PÄIVÄN PUNKTI

Huolto-asema

Isossakyrössä on erikoinen huoltoasema. Siellä saa palvelua. Näin kertoi Maaseudun Tulevaisuus.

Autoilija tuntee itsensä nykyisin entistäkin yksinäisemmäksi. Jos autoon tulee vika, joutuu yleensä jatkamaan apostolinkyydillä. Kun menopeli pysähtyy, on ryhdyttävä soittelemaan kuljetuspalvelua paikalle. Nykyajan autoja ei voi edes hinata, puhumattakaan että niitä korjattaisiin itse.

Huoltoasemat ovat muuttuneet liikennekeskuksiksi. Niistä saa aamiaista, lounasta ja yöpalaa. Asemien yhteydessä on kirjakauppoja, vaatekauppoja ja viinakauppa. Vain yksi puuttuu.

Huoltoa näiltä asemilta ei saa.

Isonkyrön Lehmäjoella sen sijaan saa sekä polttoainetta että palvelua. Varmasti muitakin vastaavia asemia Suomesta vielä löytyy.

Huoltoasemien merkitys maaseudun elämässä on aina ollut keskeinen. ”Esson baari” on paikka, jossa on ratkottu loton numerot ja harrastettu paikallispolitiikkaa ja joskus vähän valtakunnallistakin.

Monet poliitikot suuntaavat edelleenkin viikonloppuna kahville huoltoaseman baariin. Sieltä saa tuoreen gallupin siitä, mitä kansa ajattelee viikon tuoreista tapahtumista.

Toimiva huoltoasema on maaseudun henkireikä. Kun valtio on ajanut palvelut alas, viimeiset ovat löytäneet sijansa huoltoasemalta. Kun posti on lakkautettu, asiamiesposti on saattanut sijoittua huoltamolle. Siellä voi olla myös kylän lääkekaappi ja varaosavarasto.

Aiemmin huoltoasemilta sai vielä huoltoakin. Nykyisin autonkäyttäjä on tottunut jo siihen, että pieneenkään vikaan ei saa apua ilman ajantilausta merkkikorjaamolle. Mutta ne pienet asemat, jotka toimivat, ovat todellisia keitaita.

Kerran matkalla Itä-Suomessa autostani sammui toinen etulyhty. Kun ajattelin vaihtaa lampun, huomasin, että moinen vaatisi työkaluja. Paljain sormin se oli mahdotonta, nykyajan tekniikkaa nääs.

Nurmeksesta löysin pienen huoltoliikkeen ja pyysin apua. Omistaja vilkaisi minua ja käski ”pojan” hoitaa homman.

Asentaja avasi konepellin, rassaili hetken lamppua ja löi pellin kiinni.

”Nyt se on kunnossa.” Ja oli myös.

Kassalla omistaja kertoi hinnan. Kahdeksankymmentä senttiä, sis. alv., kiitos.

Tunsin saaneeni palvelua, jonka hinta-laatusuhde oli kohdallaan.

LAURI KONTRO on Maaseudun Tulevaisuuden päätoimittaja.

lauri.kontro@maaseuduntulevaisuus.fi

PI-foorumi rakentaa brändiä ja mainetta

Brändi, mielikuva ja maine ovat aiheena PI-johtamiskoulun ensimmäisessä Kesäfoorumissa 13. elokuuta Helsingissä.

Mielikuvan ja maineen hallintaa pohditaan foorumissa esimerkkeinä keskinäinen vakuutustoiminta ja metsätalous.

Foorumin ulkomainen luennoitsijavieras on brändiasiantuntija **Malcolm Johnston**. HK Scanin hallituksen jäsen **Teija Andersen** puolestaan kertoo Fazerin brändistä sen parissa tekemänsä työuran kokemuksella.

Foorumiin ilmoittautumisaikaa on 30.7. asti. Osallistumismaksu ruokailuineen on 400 euroa ja sen päälle tuleva arvonlisävero.

PI-instituutti jatkaa Pellervo-instituutin työtä. Sen omistajia ovat MTK ja Pellervo-Seura.

MT

www.johtamiskoulu.fi

KIMMO HAIMI

Helppoa kuin heinänteko, Juha Kylämäki kuvaa tämän kesän säitä. Sateet eivät ole hevosheinän kuivumista häirinneet.

HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA

»Kyllä kilpailu aika kovaa on, mutta HK Scan ja Atria ovat niin vahvoja, ettei kumpikaan pysty kilpailemaan toistaan hengiltä.«

JUHA KYLÄMÄKI

HK Scan keskittyy kotimarkkinoiden kehittämiseen

”Vedetään henkeä ja haetaan tukevaa pohjaa perustoiminnoista”, hallituksen puheenjohtaja Juha Kylämäki sanoo.

MARTTILA (MT)

HK Scan ei tällä hetkellä tähtää uusiin aluevaltauksiin ulkomailla, vaan keskittyy kotimarkkinoiden kehittämiseen, hallituksen puheenjohtaja **Juha Kylämäki** kertoo.

”Laajentuminen tai yritysostot eivät ole listalla. Vedetään henkeä ja haetaan tukevaa pohjaa perustoiminnoista.”

Kotimarkkinoilla Kylämäki ei tarkoita ainoastaan Suomea, vaan myös Ruotsia ja Baltiaa, siipikarjasta puhuttaessa lisäksi Tanskaa.

Nousu on tulossa

Liha-alalla on eletty ja eletään edelleen kovia aikoja. Varsinkin sianlihaa tuotetaan Euroopassa kulutusta enemmän, ja varastoja on kertynyt, Kylämäki toteaa. Halpaeriä on liikkeellä, joten tuonti luo hintapaineita myös kotimaassa.

Kaikki markkinaviestejä seuraavat odottavat kuitenkin nousukautta, Kylämäki sanoo. Millä aikataululla se tulee, sitä hän ei lähde arvailemaan.

HK Scanin menestykseen Kylämäki uskoo vahvasti. ”Näin täytyy tietysti sanoa jo viran puolesta”, hän nauraa, ”mutta olen kyllä ihan aidosti sitä mieltä.”

Mihin odotukset perustuvat?

”Siihen työhön, mitä firmassa tehdään. Tunnen johdon tavoitteet, tahtotilan ja työmäärän – siitä syntyy tulosta.”

HK Scanin yksi vahvuus on strategisten vaihtoehtojen runsaus, hän sanoo. ”Emme ole ajaneet itseämme nurkkaan. Meillä on resursseja lähteä kehittämään yritystä moneen eri suuntaan siitä riippuen, mitä koemme tärkeäksi.”

”Lisäkeskittymistä tuskin hyväksyttäisiin”

Onko isojen lihatalojen kilpailu Suomessa terveellä pohjalla?

”Kyllä kilpailu aika kovaa on, mutta yritykset ovat niin vahvoja, ettei kumpikaan pysty kilpailemaan toistaan hengiltä”, Kylämäki heittää.

Hän vakavoituu ja korostaa, että yritysten pitäisi löytää omat vahvuusalueensa. ”Samoilla tuotteilla ja asetelmilla ei ole järkevää kilpailla.”

HK Scanin vahvuuksiksi hän listaa esimerkiksi rypsiporsaan ja siipikarjatuotteet.

Tuottajakentältä on tullut ehdotuksia Atrian ja HK Scanin tiiviistä yhteistyöstä tai peräti fuusioitumisesta. Se on Kylämäen mielestä poissa laskuista.

”Ala on sen verran keskittynyt jo nyt, että kilpailuviranomaiset eivät tule hyväksymään minkäänlaista lisäkeskittymistä.”

Sama koskee kauppaa. ”Jos he kokevat, että joku saa ylivoimaisen aseman, he alkavat hakea vaihtoehtoja.”

Kuten Valion kohdalla? ”Sinä sanoit tuon, en minä”, Kylämäki vastaa.

Saarioiskauppa ja 141

Kylämäki odottaa mielenkiinnolla, miten kilpailuviranomaiset suhtautuvat Atrian ja Saarioisten yrityskauppaan.

Oliko HK Scan mukana kisassa? ”Ei. Kaupan kohde ei ollut yleisessä myynnissä.”

Kylämäki näkee kaupassa positiivisen kytkennän 141-tukineuvotteluihin. ”Niiden kannalta on hyvä, että Atrialla on näin vahva kiinnostus AB-alueen tuotantoon.”

Vahvuutena monipuolisuus

Ulkomaisiin kilpailijoihin verrattuna HK Scanin vahvuutena on monipuolisuus, Kylämäki sanoo. ”Kun putkessa on sekä punaista että valkoista lihaa, jatkojalostusmahdollisuudet ovat hyvät.”

Iso etu on sekin, että yrityksen käsissä on koko ketju alkutuotannosta teurastukseen, leikkuuseen ja jalostukseen. Rypsiporsas on esimerkki konseptista, joka vaati koko ketjun toimia.

HK Scanin kolmanneksi vahvuudeksi Kylämäki mainitsee kompaktin markkina-alueen, joka lisäksi on kulttuurisesti melko yhtenäinen.

Enemmän kuin eri maiden kulutustottumukset, päänvaivaa aiheuttaa kuluttajien tarpeiden pirstaloituminen maiden sisällä. ”Näille ryhmille pitäisi tuottaa tehokkaasti pienempiä volyymejä. Siinä olemme hyviä.”

Suomea laajemman markkina-alueen etu on, että kulutuskyky ei taantuman aikanakaan laske kaikkialla yhtä jyrkästi. Tällä hetkellä valopilkkuna on Ruotsi, jossa ostovoimaa edelleen riittää, Kylämäki sanoo.

Sikatilojen investoinnit jäissä

Miten sianlihantuottajien vaikea taloustilanne näkyy HK Scanissa?

”Totta kai se aiheuttaa ongelmia, kun ketjun yksi lenkki ei voi hyvin.”

Kylämäen mukaan sianlihan tuotannon määrä ei ole laskenut niin paljon, että tilanne häiritsisi yrityksen toimintaa.

Lopettaneiden sopimustuottajien määrää Kylämäki ei tiedä. Hänen mukaansa määrä ei ole niin suuri, että se olisi noussut keskustelunaiheeksi yrityksen hallituksessa.

Hän huomauttaa, että tilojen tehokkuudessa ja puskureissa on suuria eroja, ja parhaat pärjäävät. Huolestuttavaa on se, että investoinnit ovat jäissä.

HK Scanissa tuottajayhteistyötä kehitetään uusien alkutuotannon yhteistyöryhmien avulla. Kokemukset niistä ovat Kylämäen mukaan hyviä.

Pörssillä enemmän etuja kuin haittoja

Tuottajat kokevat pörssiyhtiössä joskus jäävänsä omistajien tuottovaatimusten jalkoihin.

Kylämäki löytää pörssiin kuulumisesta enemmän hyvää kuin huonoa.

”Pääoman saantimahdollisuudet ja toiminnan läpinäkyvyys”, hän listaa.

”Lisäksi osuuskuntatyyppinen toiminta on hiukan passiivista, suojataan ja puolustetaan asemia. Pörssi tuo aktiivisuutta, uusien asemien hakemista ja rakenteiden kehittämistä markkinoita vastaaviksi.”

SATU LEHTONEN

Broileri- ja hevostila Marttilassa

”Jos joku haluaa uusia kokemuksia, niin voin sanoa, että tämä on kohtuullisen mielenkiintoista hommaa”, HK Scanin hallituksen puheenjohtaja **Juha Kylämäki**, 50, nauraa.

Kylämäki on toiminut liha-alan luottamustehtävissä 1990-luvun loppupuolelta lähtien.

”Perspektiiviä on kertynyt. Jos välillä tuntuukin, että yllä on pelkkiä mustia pilviä, kyllä se taas kirkastuu. Tosin aika harvassa ovat ne hetket, että kaikki menee kuin Strömsössä.”

Kylämäki opiskeli Turussa oikeustiedettä, mutta valmistuminen jäi gradua vaille. Sitten seurasivat puolen vuoden kansainvälisen bisnesoikeuden opinnot Lontoossa ja puolen vuoden vaihto-ohjelma USA:ssa.

Puolen vuoden pesti oikeusministeriön tietohallintotoimistossa vaihtui maatalousyrittäjän uraan, kun Kylämäki ja hänen sisarensa **Elina Kylämäki** tekivät sukupolvenvaihdoksen sukutilalla Marttilassa 1992.

Tilalla tuotetaan broilereita ja harjoitetaan monipuolista maaseutuyritystoimintaa: kasvatetaan suomenhevosia, tarjotaan pihatto- ja laidunpalveluja, järjestetään maastoratsastusta ja kärryajelua sekä tarjotaan ruoka-, majoitus-, juhla- ja kokouspalveluja.

Peltoa on noin 80 hehtaaria ja broilerisopimus 60 000 linnulle. Nyt tuotantomäärä on vain 25 000, koska vanhat hallit on poistettu tuotannosta ja niiden tilalle suunnitellaan uutta.

Kylämäki toimi LSO Osuuskunnan hallintoneuvoston jäsenenä 1996–2011, josta varapuheenjohtajana 1997–2007.

Alkuvuodesta 2011 hän halusi vähentää luottamustoimia ja saada aikaa tilan töille. Siihen saumaan tulivat yhtiöön liittyvät sisäpiiriepäilyt, ja Kylämäki ylipuhuttiin HK Scanin hallituksen puheenjohtajaksi.

Lisäksi Kylämäki on toiminut Suomen Siipikarjaliiton valtuuston puheenjohtajana 2004–2010 ja Suomen Broileryhdistyksen puheenjohtaja 2000–2002.

Tuottajan ja yhtiön edun ajamisessa hän ei näe ristiriitaa. ”Pörssiyhtiön hallituksessa ei voi ajaa kuin yrityksen menestymistä, mutta on selvää, ettei yhtiö menesty ilman tuottajia eivätkä tuottajat ilman yhtiötä.”

Tuottajilta tulee jonkin verran suoraa palautetta. ”Usein puretaan omaa pahaa oloa ja oman tilan asioita enemmän kuin arvostellaan yrityksen toimia.”

SATU LEHTONEN

Orilaitumen asukit tulevat joukolla kyselemään, löytyisikö Kylämäen taskuista leipää.

Ministerit pääsivät sopuun EU:n kalarahoista

BRYSSEL (MT)

EU-maiden maatalousministerit pääsivät maanantai-iltana Brysselissä sopuun meri- ja kalatalousrahaston uudistuksista. Kalastuspolitiikan perusasetuksesta päätettiin jo aiemmin keväällä.

”Suomen kannalta kalastusuudistus meni mielestäni ihan hyvin. Hallintomallia yksinkertaistetaan ja esimerkiksi sisävesikalastus ja kalankasvatus huomioidaan aiempaa paremmin”, maa- ja metsätalousministeri **Jari Koskinen** (kok.) kommentoi kokouksen jälkeen.

Maakohtainen rahanjako jää EU-komission päätettäväksi ensi vuoden alussa. Suuria muutoksia Suomen osalta ei kuitenkaan ole tulossa. Kuluvalla kaudella Suomi on saanut EU:n kalastusrahastosta vajaat 6 miljoonaa euroa vuodessa.

Kaikkiaan unionin kalastuspolitiikan budjetti seuraaville 7 vuodelle on runsaat 6 miljardia euroa. Uutena elementtinä mukaan tulee meripolitiikka, josta voidaan rahoittaa esimerkiksi tutkimushankkeita.

Meppien ”iltalypsy” turhauttaa

Maatalouspolitiikan osalta ministerit ilmaisivat turhautumisensa siihen, että Euroopan parlamentin edustajat vaativat edelleen neuvottelujen jatkamista cap-uudistuksen yksityiskohdista.

”Kerran sovittua pakettia ei ruveta enää avaamaan. Tällaista iltalypsyä ei voi parlamentiltakaan hyväksyä”, Koskinen painottaa.

Periaatteessa parlamentti ja jäsenmaat pääsivät sopuun cap-uudistuksesta juhannuksen jälkeen Luxemburgissa.

Viime viikolla parlamentin maatalousvaliokunta kuitenkin ilmoitti, että se vaatii edelleen neuvotteluja rahoituskehykseen kirjatuista asioista. Niitä ovat maiden välinen rahanjako, suurimpien tukien leikkaus ja rahojen siirto suorista tuista maaseudun kehittämiseen tai toisinpäin.

Parlamentin mielestä kaikki asiat kuuluvat Lissabonin sopimuksen mukaan sen toimivaltaan. Jäsenmaiden mielestä rahoituskehyksissä sovitut asia taas eivät ole neuvottelupöydällä.

Luxemburgin kompromissineuvotteluja vetänyt edellisen puheenjohtajamaan Irlannin ministeri **Simon Coveney** muistutti, että jäsenmaat tulivat jo parlamenttia vastaan suurimpien tukien leikkauksessa.

Ministerit taipuivat 5 prosentin leikkaukseen 150 000 euroa ylittäville EU-tuille. Ehtona oli kuitenkin se, että mepit luopuvat kaikista muista rahoituskehyksiä koskevista vaatimuksistaan.

Nykyisen puheenjohtajamaan Liettuan maatalousministeri **Vigilijus Jukna** vakuutti, että meppien kanssa neuvotellaan vielä syyskuussa, mutta joustovaraa ei juuri ole.

Kun viimeisistä kiistakohdista päästään sopuun, edessä on cap-lakitekstien muodollinen hyväksyntä ja toimeenpano. Ensi vuotta varten valmistellaan siirtymäkauden säädös, koska uusi maatalouspolitiikka ehtii voimaan vasta 2015 alusta.

NIKLAS HOLMBERG

»Suomen kannalta kalastusuudistus meni mielestäni ihan hyvin.«

JARI KOSKINEN

»Kerran sovittua cap-pakettia ei ruveta enää avaamaan.«

JARI KOSKINEN